

Kvægtorvet. Ved de sidste Forhandlinger har man nemlig paa visse Betingelser gjort det Tilbud, at hvis Kvægtorvet vilde skaffe en Vaskeplads til Vognvask for Statsbanerne, saa skulde Nedkørselen finde Sted. Et saadant Krav er jo ganske meningsløst og kun et Paaskud til at komme udenom; det kan enhver se. Hvad vilde man sige, hvis en privat Vognmand eller Kulgrosserer som Betingelse for at levere en Vare stillede Krav om, at Vognen skulde vaskes paa Pladsen, før den blev kørt bort. Man maatte naturligvis tro, at vedkommende ikke var vel forvaret.

Da jeg ankede over dette Forhold sidst, lovede den højtærede Trafikminister at foretage en Undersøgelse. Der blev rettet en Forespørgsel til det ubestemmelige Væsen, som man kalder Distriktet i Aarhus, og efter et halvt Aars Forløb blev der afgivet en Erklæring, som gav mig Ret i mine Anker. Den højtærede Minister tillod mig at gennemlæse denne Erklæring. Han fremsatte ved denne Lejlighed den Bemærkning: Det ser jo ikke saa godt ud. Nu bliver Spørgsmaalet, hvor megen Betydning man kan tillægge en saadan Udtalelse. Jeg tillagde den nogen Betydning. Jeg gik nemlig ud fra, at naar den højtærede Trafikminister var kommet til Klarhed over, at der indenfor hans Omraade var noget, der ikke saa godt ud, vilde han anstrenge sig for at fremkalde et bedre Udseende. Denne Opfattelse er jeg desværre blevet skuffet i. Der er intet gjort. Som jeg sagde før, er det de fleste Steder som i Aarhus, maaske med Undtagelse af Aalborg, hvor Tilstandene skal være noget bedre, efter hvad der er fortalt mig. Det hænger maaske sammen med, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der er Formand for de jydsk Landboforeninger, residerer saa nær ved Aalborg. I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at blandt de Landboere, som er enige med mig i at beklage de Forhold, vi har i Aarhus, er der ogsaa mange, der staar i Forhold til det ærede Medlem Hr. Pinstrup gennem hans Formandskab i de store Landboforeninger. Saadanne Forhold, som jeg her har nævnt, er maaske for en væsentlig Del Aarsag til, at Statsdrift er saa ilde set mange Steder. Det er maaske ogsaa Mening, at man vil bringe den i Miskredit, men det er beklageligt; Privatbanerne er i saadanne Tilfælde langt mere mobile. Jeg har i over en halv Snes Aar været Medlem af en moderne Privatbanebestyrelse, og jeg anser saadanne Forhold for ganske utænkelige dér. Jeg har hørt uofficielt, at man skulde savne et Ranger-

lokomotiv i Aarhus, og hvis man fik det, vilde der ikke være noget i Vejen for at køre Kreaturerne til Bestemmelsesstedet. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men hvis det kun er et Lokomotiv, man vil have for at udføre denne Virksomhed, saa bør man virkelig anskaffe dette Lokomotiv hurtigst muligt.

Efter at nu den nye Godsbanegaard i Aarhus er taget i Brug, kommer der et andet Spørgsmaal frem, som det ogsaa er paatrængende nødvendigt at faa løst. Nu er der ikke blot den Vanskelighed, der forarsages af, at Kreaturerne ikke bliver kørt til Kvægtorvet, men nu kommer en anden lige saa stor Vanskelighed derved, at med den lange Afstand til Godsbanegaarden nu kan Indladningen af Eksportkreaturerne fra Kvægtorvet ikke finde Sted i betimelig Tid, naar Dyrene skal trækkes den lange Vej. Nu maa Kravet ogsaa lyde, at der hver Kvægtorvsdag sættes Vogne fra Statsbanerne ned paa Kvægtorvet, hvori Kreaturerne kan inlades, thi der er ikke Tid til at trække dem den lange Vej, naar de skal tilbørligt inlades. Derved bliver der Tale om dobbelt Dyrplageri, og det er dobbelt nødvendigt at faa Mangelen afhjulpet. Jeg haaber, at det kommende Aar skal blive heldigere, end det forløbne har været i denne Henseende.

Den samme Hensynsløshed, som jeg her har nævnt der udvises mod Dyrene, udvises ogsaa af Medlemmer af den nuværende Regering overfor Menneskene i det arbejdende Samfund, overfor Arbejderne, Haandværksmestrene og de næringsdrivende. Justitsministeriet og Undervisningsministeriet har for en Tid siden paabudt, at Statens Aandssvageanstalter og Opdragelsesanstalter skal tage deres Vareforbrug fra Straffeanstalterne, det vil sige alle de Varer, som Straffeanstalterne producerer, og som kan bruges paa disse Steder. Den højtærede Justitsminister har resolveret, og den højtærede Kirke- og Undervisningsminister har anbefalet, at man efterkommer dette Ønske. Den stærke Justitsminister slaar med Knyt-næven, Kirke- og Undervisningsministeren folder Hænderne, Justitsministeren resolverer, Undervisningsministeren anbefaler. Det er i sin Orden, men det kommer i Virkeligheden ud paa det samme. I Forvejen bliver Statens Institutioner forsynet med Haandværksfrembringelser fra disse Anstalter i saa stor Udstrækning, som Anstalterne kan præstere det nødvendige. Og det er ikke Smaating, det drejer sig om. Jeg skal lige nævne, hvad det er. Det er alle betydelige Statsinstitutioner, Statsbanerne, Post- og Telegrafvæsenet, Hær og